

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 231

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

3 września 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 799/2009 z dnia 2 września 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2009 z dnia 2 września 2009 r. w sprawie pozwoleń na przywóz czosnku w podokresie od dnia 1 grudnia 2009 r. do dnia 28 lutego 2010 r. 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 801/2009 z dnia 2 września 2009 r. ustanawiające zakaz połowów błękitka w wodach WE i wodach międzynarodowych obszarów I, II, III, IV, V, VI, VII, VIIa, VIIb, VIIId, VIIIE, XII oraz XIV przez statki pływające pod banderą Zjednoczonego Królestwa 5

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 802/2009 z dnia 2 września 2009 r. ustanawiające, że nie zostały wykorzystane niektóre limity dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych 7

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/78/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie podpórek dwukołowych pojazdów silnikowych ⁽¹⁾ 8

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2009/685/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 2 września 2009 r. w sprawie sprostowania dyrektywy 2002/48/WE zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia iprowalikarbu, prosulfuronu i sulfosulfuronu jako substancji czynnych (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 6612) ⁽¹⁾ 21

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 799/2009

z dnia 2 września 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 3 września 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	37,2
	XS	37,6
	ZZ	37,4
0707 00 05	MK	21,7
	TR	98,0
	ZZ	59,9
0709 90 70	TR	107,3
	ZZ	107,3
0805 50 10	AR	85,0
	BR	122,7
	UY	83,7
	ZA	76,8
	ZZ	92,1
0806 10 10	EG	164,7
	TR	97,4
	ZZ	131,1
0808 10 80	AR	124,5
	BR	61,1
	CL	91,2
	NZ	80,7
	ZA	74,7
	ZZ	86,4
0808 20 50	AR	145,7
	TR	112,1
	ZA	90,8
	ZZ	116,2
0809 30	TR	116,7
	ZZ	116,7
0809 40 05	IL	121,1
	TR	103,2
	ZZ	112,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 800/2009**z dnia 2 września 2009 r.****w sprawie pozwoleń na przywóz czosnku w podokresie od dnia 1 grudnia 2009 r. do dnia 28 lutego 2010 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 341/2007 ⁽³⁾ otwiera kontyngenty taryfowe i ustanawia zarządzanie nimi oraz wprowadza system pozwoleń na przywóz i świadectw pochodzenia czosnku i innych produktów rolnych przywożonych z krajów trzecich.
- (2) Ilości, w odniesieniu do których tradycyjni importerzy i nowi importerzy złożyli wnioski o wydanie pozwolenia typu „A” w ciągu pierwszych pięciu dni roboczych następujących po dniu 15 sierpnia 2009 r., zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 341/2007, przewyższają

ilości przewidziane dla produktów pochodzących z Chin, i wszystkich krajów trzecich innych niż Chiny.

- (3) Wobec powyższego, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, w chwili obecnej należy określić zakres, w jakim wnioski o wydanie pozwolenia typu „A” przesłane Komisji do końca sierpnia 2009 r. mogą zostać zrealizowane zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 341/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz typu „A” złożone zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 341/2007 w ciągu pierwszych pięciu dni roboczych następujących po dniu 15 sierpnia 2009 r. i przesłane Komisji do końca sierpnia 2009 r. są realizowane zgodnie z wartością procentową ilości, których dotyczy wnioski, określoną w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 90 z 30.3.2007, s. 12.

ZAŁĄCZNIK

Pochodzenie	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału
Argentyna		
— Tradycyjni importerzy	09.4104	62,797868 %
— Nowi importerzy	09.4099	0,998056 %
Chiny		
— Tradycyjni importerzy	09.4105	17,869585 %
— Nowi importerzy	09.4100	0,410376 %
Pozostałe kraje trzecie		
— Tradycyjni importerzy	09.4106	100 %
— Nowi importerzy	09.4102	4,787721 %

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 801/2009**z dnia 2 września 2009 r.****ustanawiające zakaz połowów błękitka w wodach WE i wodach międzynarodowych obszarów I, II, III, IV, V, VI, VII, VIIIa, VIIIb, VIId, VIIE, XII oraz XIV przez statki pływające pod banderą Zjednoczonego Królestwa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 43/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2009 r. i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2009.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2009 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2009 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 22 z 26.1.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	11/T&Q
Państwo członkowskie	Zjednoczone Królestwo/GBR
Stado	(WHB/1X14)
Gatunek	Błękitek (<i>Micromesistius poutassou</i>)
Obszar	Wody WE i wody międzynarodowe obszarów I, II, III, IV, V, VI, VII, VIIIa, VIIIb, VIIIc, VIIIe, XII oraz XIV
Data	12 lipca 2009 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 802/2009**z dnia 2 września 2009 r.****ustanawiające, że nie zostały wykorzystane niektóre limity dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obliczenia, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 950/2006, wykazały, że ilości cukru są

jeszcze dostępne w ramach kontyngentu przewidzianego w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 950/2006, o numerze porządkowym 09.4337 (lipiec–wrzesień 2009 r.).

- (2) W tych okolicznościach Komisja musi zaznaczyć, że dane limity nie zostały wykorzystane,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Limity kontyngentu przewidziane w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 950/2006, o numerze porządkowym 09.4337 (lipiec–wrzesień 2009 r.) nie zostały wykorzystane.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 3 września 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 1.

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/78/WE

z dnia 13 lipca 2009 r.

w sprawie podpórek dwukołowych pojazdów silnikowych

(wersja ujednolicona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 93/31/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. w sprawie podpórek dwukołowych pojazdów silnikowych ⁽³⁾ została znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. W celu zapewnienia jej jasności i zrozumiałości należy sporządzić jej wersję ujednoliconą.
- (2) Dyrektywa 93/31/EWG jest jedną ze szczegółowych dyrektyw dotyczących systemu homologacji typu WE przewidzianego w dyrektywie Rady 92/61/EWG z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych zastąpionej dyrektywą 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych ⁽⁵⁾ i określa normy techniczne dotyczące projektowania i budowy dwukołowych pojazdów silnikowych w odniesieniu do podpórek. Te normy techniczne dotyczyły zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich, mającego na celu umożliwienie stosowania wspólnotowej procedury homologacji typu WE przewidzianej w dyrektywie 2002/24/WE, w stosunku do wszystkich typów pojazdów. W związku z tym przepisy dyrektywy 2002/24/WE odnoszące się do układów, części i odrębnych jednostek technicznych pojazdu stosują się do niniejszej dyrektywy.

- (3) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie udzielanie homologacji typu WE części w stosunku do podpórki dwukołowego pojazdu silnikowego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i w związku z tym, z uwagi na skalę i skutki działania, można ten cel lepiej osiągnąć na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.
- (4) Niniejsza dyrektywa nie powinna wpływać na zobowiązania państw członkowskich odnoszące się do terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektyw wymienionych w załączniku II część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do podpórek we wszystkich typach dwukołowych pojazdów silnikowych, o których mowa w art. 1 dyrektywy 2002/24/WE.

Artykuł 2

Procedura udzielania homologacji typu WE części w odniesieniu do podpórek dwukołowego pojazdu silnikowego i warunki swobodnego przepływu takich pojazdów są określone w rozdziałach II i III dyrektywy 2002/24/WE.

Artykuł 3

Zmiany niezbędne do dostosowania wymagań załącznika I do postępu technicznego przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2 dyrektywy 2002/24/WE.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie nie mogą ze względów związanych z podpórkami:

- odmówić udzielenia homologacji typu WE dwukołowego pojazdu silnikowego, lub
- zakazać rejestracji, sprzedaży lub rozpoczęcia użytkowania dwukołowych pojazdów silnikowych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 234 z 30.9.2003, s. 20.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 25 września 2007 r. (Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 66) i decyzja Rady z dnia 7 lipca 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 188 z 29.7.1993, s. 19.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik II, część A.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 124 z 9.5.2002, s. 1.

jeżeli podpórki tych pojazdów odpowiadają wymogom niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie odmawiają udzielania homologacji typu WE wszelkim nowym typom dwukołowych pojazdów silnikowych z przyczyn związanych z podpórkami, jeżeli wymogi niniejszej dyrektywy nie są spełnione.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie, której dotyczy niniejsza dyrektywa.

Artykuł 5

Dyrektywa 93/31/EWG, zmieniona dyrektywą wymienioną w załączniku II część A, zostaje uchylona, bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku II część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą dyrektywę stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

E. ERLANDSSON

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

1. DEFINICJE

Do celów niniejszej dyrektywy:

- 1.1. „podpórka” oznacza urządzenie na stałe przytwierdzone do pojazdu i mogące utrzymać ten pojazd w pionowym (lub prawie pionowym) położeniu podczas parkowania, przy pozostawieniu pojazdu bez kierowcy;
- 1.2. „podpórka boczna” oznacza podpórkę, która po wyciągnięciu lub przekręceniu do pozycji otwartej podtrzymuje pojazd tylko z jednej strony, przy czym oba koła pozostają w kontakcie z powierzchnią nośną;
- 1.3. „podpórka centralna” oznacza podpórkę, która po przekręceniu w położenie otwarte podtrzymuje pojazd, zapewniając jedną lub kilka powierzchni styku pojazdu z powierzchnią nośną, po obu stronach środkowej wzdłużnej płaszczyzny pojazdu;
- 1.4. „przechył poprzeczny (tt)” oznacza wyrażone w procentach nachylenie rzeczywistej nawierzchni, przy czym przecięcie środkowej wzdłużnej płaszczyzny pojazdu i nawierzchni nośnej jest prostopadłe do linii maksymalnego nachylenia (rys. 1);
- 1.5. „przechył wzdłużny (lt)” oznacza wyrażone w procentach nachylenie rzeczywistej nawierzchni, przy czym środkowa wzdłużna płaszczyzna pojazdu jest równoległa do linii maksymalnego nachylenia (rys. 2);
- 1.6. „środkowa wzdłużna płaszczyzna pojazdu” oznacza wzdłużną płaszczyznę symetrii tylnego koła pojazdu.

2. WYMAGANIA OGÓLNE

- 2.1. Wszystkie dwukołowe pojazdy muszą być wyposażone w co najmniej jedną podpórkę przeznaczoną do utrzymywania pojazdu w pozycji nieruchomej (np. podczas parkowania) w czasie postoju, kiedy pojazd ten nie jest przytrzymywany przez człowieka lub jakieś przedmioty zewnętrzne. Pojazd z kołami jezdnymi bliźniaczymi nie musi być wyposażony w podpórki, ale musi spełniać wymagania ustanowione w pkt 6.2.2, wtedy kiedy jest zaparkowany (z włączonym hamulcem postojowym).
- 2.2. Pojazd musi być wyposażony w podpórkę boczną lub centralną, lub w podpórki obydwu tych rodzajów.
- 2.3. Jeżeli podpórka obraca się wokół dolnej części pojazdu lub pod nią, to w pozycji zamkniętej lub w czasie jazdy dolny koniec podpórki musi składać się w kierunku tyłu pojazdu.

3. WYMAGANIA SZCZEGÓLNE

3.1. **Podpórka boczna**

3.1.1. Podpórka boczna musi:

- 3.1.1.1. być w stanie podeprzeć pojazd, tak aby zapewnić jego stabilność boczną, niezależnie od tego, czy pojazd znajduje się na powierzchni poziomej, czy na spadku, aby zapobiec jego zbyt łatwemu dalszemu pochyłaniu się (nie może przy tym obracać się wokół punktu podparcia, który zapewnia podpórka boczna), czy też zbyt łatwemu ustawianiu się w pozycji pionowej i dalszej (i nie może przy tym przechylać się na stronę przeciwną do podpórki bocznej);
- 3.1.1.2. być w stanie podeprzeć pojazd, tak aby zapewnić jego stabilność przy parkowaniu na spadku zgodnie z pkt 6.2.2;
- 3.1.1.3. być w stanie automatycznie się złożyć lub wrócić do pozycji, jaką ma w czasie jazdy:
- 3.1.1.3.1. kiedy pojazd wraca do normalnego (pionowego) położenia;

lub

- 3.1.1.3.2. kiedy pojazd porusza się do przodu w wyniku celowego działania kierowcy;

- 3.1.1.4. bez względu na wymagania określone w pkt 3.1.1.3, być tak zaprojektowana i wykonana, by nie zamykała się automatycznie, jeżeli niespodziewanie zostanie zmieniony kąt pochylenia (na przykład wskutek delikatnego popchnięcia w efekcie działania osób trzecich lub wskutek podmuchu wytworzonego przez przejeżdżający pojazd):
- 3.1.1.4.1. jeżeli podpórka jest już wyciągnięta lub znajduje się w położeniu parkowania;
- 3.1.1.4.2. pojazd jest przechylany, tak żeby zewnętrzna krawędź podpórki oparła się o nawierzchnię;
- oraz
- 3.1.1.4.3. pojazd zostawiono bez dozoru w położeniu parkowania.
- 3.1.2. Wymagania określone w pkt 3.1.1.3 nie dotyczą pojazdu zaprojektowanego w ten sposób, by przy rozstawionej podpórce bocznej silnik nie mógł wprowadzić go w ruch.
- 3.2. **Podpórka centralna**
- 3.2.1. Podpórka centralna musi:
- 3.2.1.1. być w stanie podeprzeć pojazd, którego jedno lub oba koła pozostają w kontakcie z nawierzchnią nośną lub jeżeli żadne z kół nie ma kontaktu z tą nawierzchnią, w taki sposób, by zapewnić stabilność tego pojazdu:
- 3.2.1.1.1. na poziomej nawierzchni nośnej;
- 3.2.1.1.2. w przechyle;
- 3.2.1.1.3. na pochyłości zgodnie z pkt 6.2.2;
- 3.2.1.2. być w stanie automatycznie się złożyć lub wrócić do pozycji, jaką ma w czasie jazdy:
- 3.2.1.2.1. kiedy pojazd rusza do przodu, tak by podpórka centralna podniosła się z nawierzchni nośnej.
- 3.2.2. Wymagania ustalone w pkt 3.2.1.2 nie dotyczą pojazdu zaprojektowanego w ten sposób, by przy rozstawionej podpórce centralnej silnik nie mógł wprowadzić go w ruch.
4. INNE WYMAGANIA
- 4.1. Ponadto pojazdy mogą być wyposażone we wskaźnik wyraźnie widoczny dla kierowcy siedzącego w pozycji, w jakiej kieruje pojazdem. Wskaźnik ten musi zapalać się po włączeniu stacyjki i pozostawać włączony do czasu złożenia podpórki lub ustawienia jej w położeniu, jakie ma w czasie jazdy.
- 4.2. Wszystkie podpórki muszą być wyposażone w mechanizm, który utrzymuje je w pozycji złożonej lub w położeniu, jakie mają w czasie jazdy. Mechanizm ten może się składać z:
- dwóch niezależnych urządzeń w rodzaju dwóch oddzielnych sprężyn lub jednej sprężyny i jednego urządzenia trzymającego, np. zacisku,
 - lub
 - pojedynczego urządzenia, które musi działać niezawodnie przez co najmniej:
 - 10 000 cykli normalnego użytkowania, jeżeli pojazd jest wyposażony w dwie podpórki,
 - albo
 - 15 000 cykli normalnego użytkowania, jeżeli pojazd jest wyposażony tylko w jedną podpórkę.

5. PRÓBY STABILNOŚCI

- 5.1. Należy przeprowadzić poniższe próby, aby określić zdolność podpórki do zapewnienia pojazdowi stabilności, zgodnie z opisem w pkt 3 i 4.

5.2. **Warunki, jakie ma spełniać pojazd poddawany testom**

- 5.2.1. Masa pojazdu musi odpowiadać jego masie własnej.
- 5.2.2. Opony napompowane do ciśnienia zalecanego przez producenta w takich warunkach.
- 5.2.3. Na biegu jałowym lub, w przypadku przekładni automatycznej dźwigni skrzyni biegów, w położeniu neutralnym „parkowania”, jeżeli jest takowe.
- 5.2.4. Jeżeli pojazd jest wyposażony w hamulec postojowy, należy go użyć.
- 5.2.5. Kierownicę należy zablokować. Jeżeli jest możliwość zablokowania kierownicy przy skręceniu jej w lewo lub w prawo, należy przeprowadzić próby w obu tych położeniach.

5.3. **Podłoże testowe**

- 5.3.1. Do prób omawianych w pkt 6.1 używa się płaskiej, poziomej podkładki o twardej powierzchni, suchej i niezapiaszczonej.

5.4. **Wyposażenie służące do prób**

- 5.4.1. Do prób określonych w pkt 6.2 używa się platformy parkingowej.
- 5.4.2. Platforma parkingowa musi mieć sztywną, płaską, prostokątną nawierzchnię, która obciążona pojazdem nie ulega widocznemu ugięciu.
- 5.4.3. Nawierzchnia platformy parkingowej musi mieć własności antypoślizgowe wystarczające do tego, aby zapobiec ześlizgnięciu się pojazdu po nawierzchni nośnej przy próbie przechyłu.
- 5.4.4. Platforma parkingowa musi być tak zaprojektowana, by można było wykonać co najmniej przechyl poprzeczny (tt) i przechyl wzdłużny (lt), wymagane w pkt 6.2.2.

6. PROCEDURY TESTOWANIA

6.1. **Stabilność na poziomej nawierzchni nośnej (próba do pkt 3.1.1.4)**

- 6.1.1. Przy pojeździe znajdującym się na podkładce próbnej podpórki rozstawia się lub ustawia w położeniu parkowania i opiera na niej pojazd.
- 6.1.2. Przesuwa się pojazd tak, aby zwiększyć o trzy stopnie kąt utworzony przez środkową płaszczyznę wzdłużną i nawierzchnię nośną (zmienia się położenie pojazdu na bardziej pionowe).
- 6.1.3. Ten ruch nie może powodować automatycznego powrotu podpórki do pozycji złożonej lub tej, jaką ma podczas jazdy.

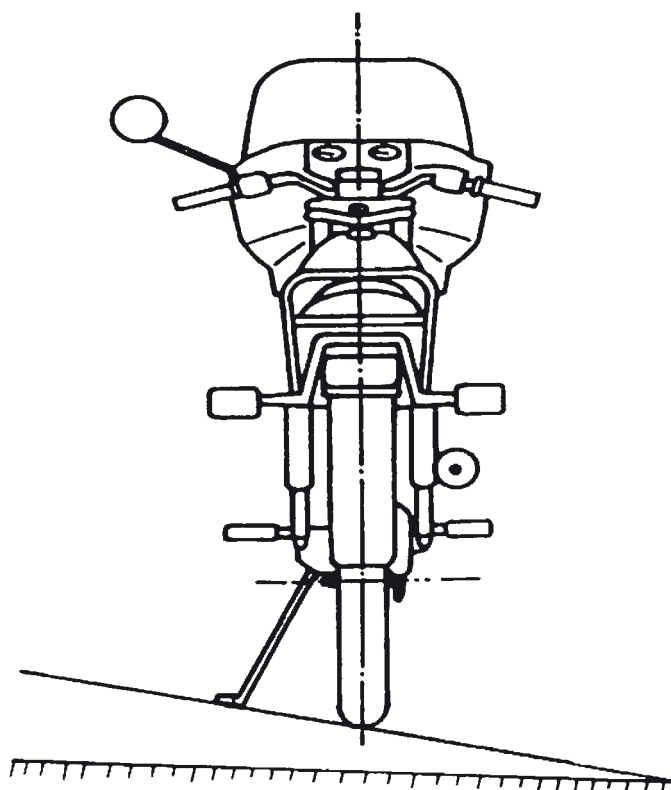
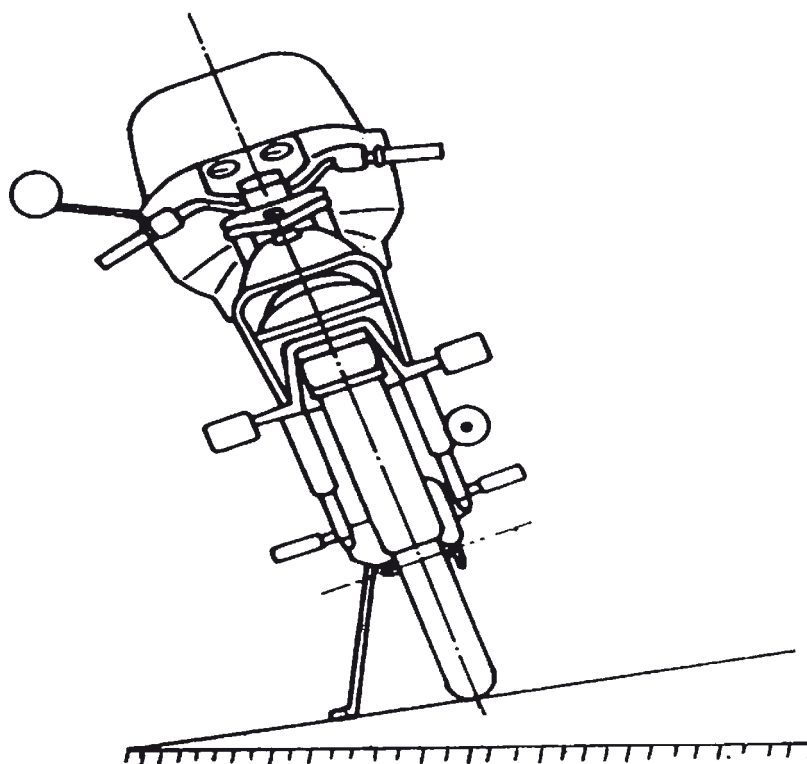
- 6.2. **Stabilność na pochyłej nawierzchni** (próby związane z pkt 3.1.1.1, 3.1.1.2, 3.2.1.1.2, 3.2.1.1.3)
- 6.2.1. Pojazd umieszcza się na platformie parkingowej z rozłożoną podpórką boczną i oddzielnie, z podpórką centralną w położeniu wyciągniętym lub parkowania, po czym opiera się pojazd na podpórce.
- 6.2.2. Platforma parkingowa zostaje przesunięta do jej minimalnego poprzecznego przechyłu (tt), a następnie, niezależnie, do jej minimalnego wzdłużnego przechyłu (lt) zgodnie z następującą tabelą:

Przechył	Podpórka boczna		Podpórka centralna	
	motorower	motocykl	motorower	motocykl
tt (w lewo i w prawo)	5 %	6 %	6 %	8 %
lt w dół	5 %	6 %	6 %	8 %
lt w górę	6 %	8 %	12 %	14 %

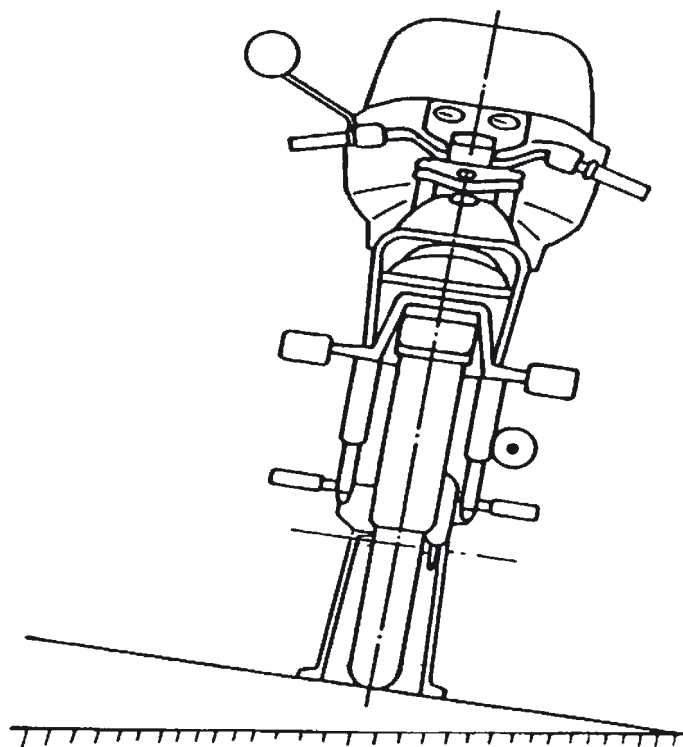
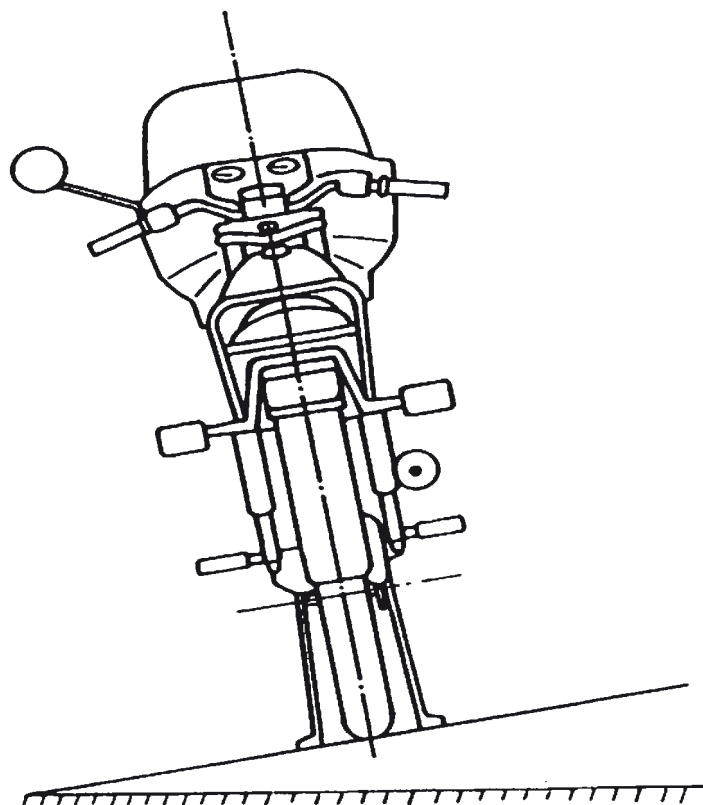
Zob. rysunki 1a, 1b i 2.

- 6.2.3. Jeżeli pojazd na przechylonej platformie opiera się na podpórce centralnej i tylko na jednym kole i jeżeli można ten pojazd utrzymać w tym położeniu z podpórką centralną i tylko jednym, przednim albo tylnym, kołem pozostającym w kontakcie z nawierzchnią nośną, to należy opisać wyżej próby przeprowadzić wyłącznie z pojazdem opartym na centralnej podpórce i na tylnym kole, pod warunkiem że pozostałe wymagania ustanowione w niniejszym punkcie są spełnione.
- 6.2.4. Pojazd musi być stabilny przy przechylaniu platformy parkingowej w każdy z wymaganych sposobów, a wyżej wymienione wymogi muszą być dokładnie spełnione.
- 6.2.5. Alternatywne rozwiązanie to odpowiednie przechylenie platformy parkingowej przed ustawieniem pojazdu.

Rysunek 1a
Przechyl poprzeczny

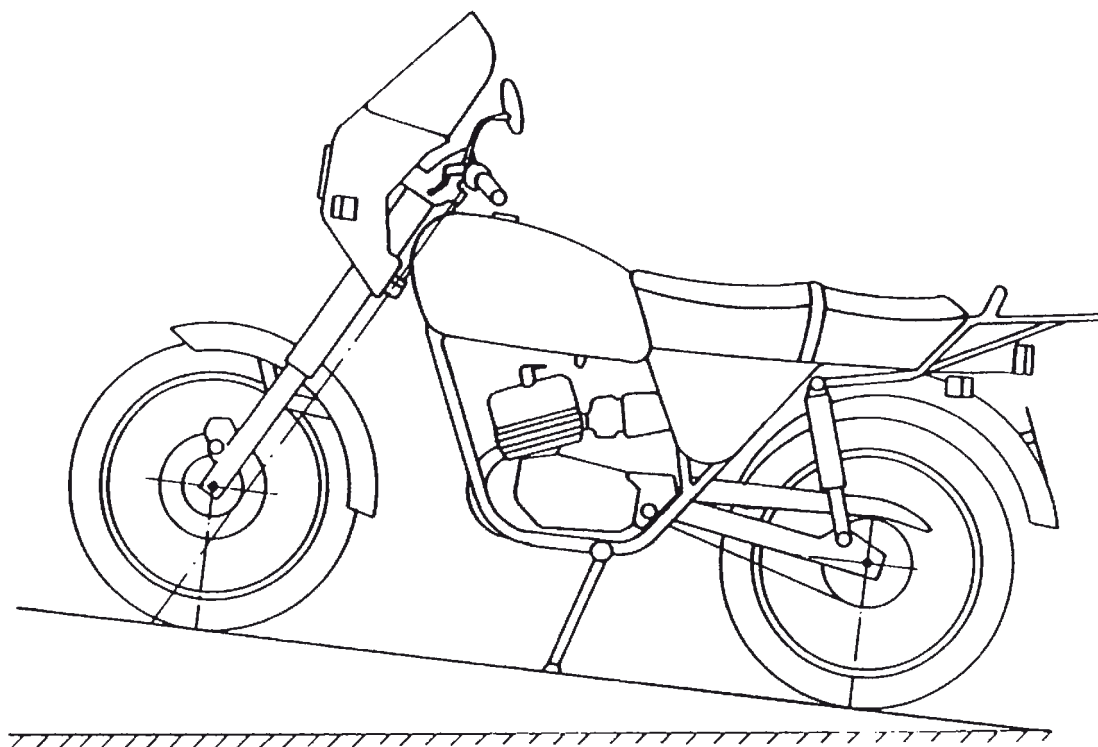

Rysunek 1b
Przechyl poprzeczny

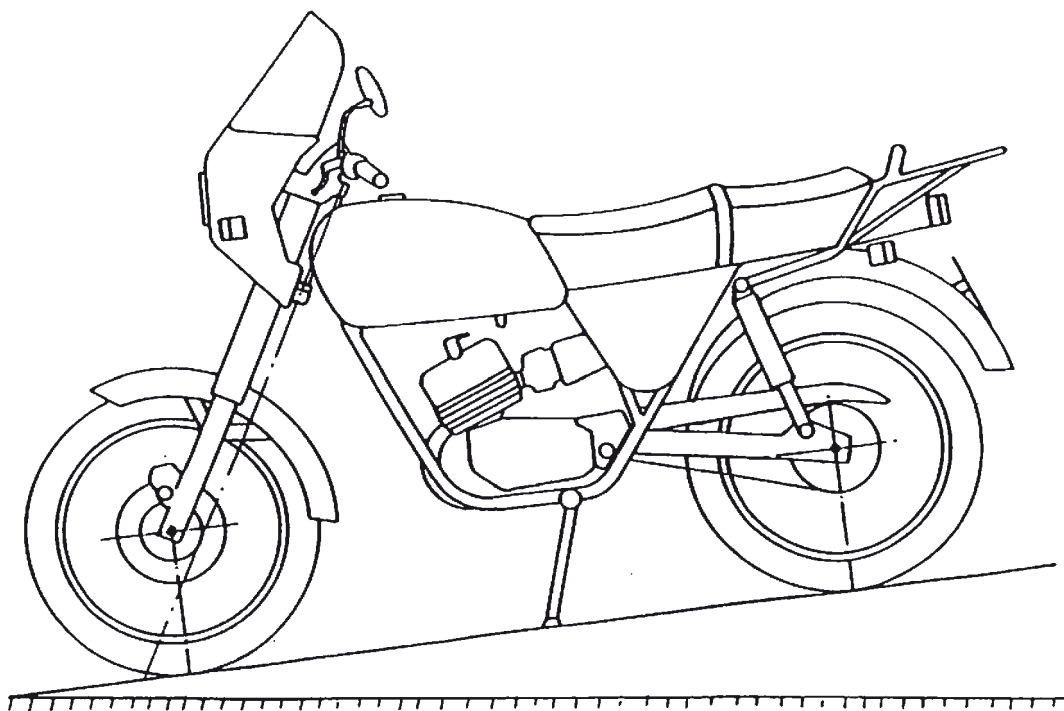

Rysunek 2

Przechyl wzdłużny w górę

Przechyl wzdłużny w dół

Dodatek 1

Dokument informacyjny w sprawie podpórek dwukołowego pojazdu silnikowego

(załączyć do wniosku o homologację typu WE części, jeżeli taki wniosek składa się oddzielnie od wniosku o homologację typu WE pojazdu)

Zamówienie nr (podpisuje składający):

Wniosek o homologację typu WE części – podpórek dwukołowego pojazdu silnikowego – musi zawierać dane przedstawione w załączniku II do dyrektywy Rady 2002/24/WE w następujących punktach:

— część 1, sekcja A, punkty:

- 0.1,
- 0.2,
- 0.4–0.6,
- 2.1,
- 2.1.1,

— część 1, sekcja B, punkt:

- 1.3.1.

Dodatek 2

Nazwa organu

Świadectwo homologacji typu WE części w odniesieniu do podpórek dwukołowego pojazdu silnikowego

WZÓR

Protokół nr wydany przez serwis techniczny dnia:

Nr homologacji typu WE części: Nr rozszerzenia:

1. Znak towarowy lub marka pojazdu:

2. Typ pojazdu:

3. Nazwa i adres producenta:

.....

4. Nazwa i adres przedstawiciela producenta (jeśli jest):

.....

5. Data przekazania pojazdu do badań:

6. Udzielono/odmówiono udzielenia homologacji typu WE części ⁽¹⁾:

7. Miejsce:

8. Data:

9. Podpis:

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i jej zmiana

(o których mowa w art. 5)

Dyrektywa Rady 93/31/EWG

(Dz.U. L 188 z 29.7.1993, s. 19)

Dyrektywa Komisji 2000/72/WE

(Dz.U. L 300 z 29.11.2000, s. 18)

CZĘŚĆ B

Lista terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania

(o których mowa w art. 5)

Dyrektywa	Termin transpozycji	Data rozpoczęcia stosowania
93/31/EWG	14 grudnia 1994 r.	14 czerwca 1995 r. (*)
2000/72/WE	31 grudnia 2001 r.	1 stycznia 2002 r. (**)

(*) Zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 93/31/EWG:

„Od dnia wymienionego w pierwszym akapicie państwa członkowskie nie mogą z powodów mających związek z podpórkami zabraniać wprowadzania do eksploatacji pojazdów, które są zgodne z niniejszą dyrektywą.”.

Wspomniana data to 14 grudnia 1994 r.; zob. art. 4 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 93/31/EWG.

(**) Zgodnie z art. 2 dyrektywy 2000/72/WE:

„1. Z mocą od dnia 1 stycznia 2002 r. państwa członkowskie nie mogą, z przyczyn związanych z podpórkami:

— odmówić udzielenia homologacji typu WE dwukołowego pojazdu silnikowego, lub

— zakazać rejestracji, sprzedaży lub rozpoczęcia użytkowania dwukołowych pojazdów silnikowych,

jeżeli podpórki tych pojazdów odpowiadają wymogom dyrektywy 93/31/EWG zmienionej niniejszą dyrektywą.

2. Z mocą od dnia 1 lipca 2002 r. państwa członkowskie odmawiają udzielania homologacji typu WE wszelkim nowym typom dwukołowych pojazdów silnikowych z przyczyn związanych z podpórkami, jeżeli wymogi dyrektywy 93/31/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą, nie są spełnione.”.

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 93/31/EWG	Dyrektywa 2000/72/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 1, 2 i 3		art. 1, 2 i 3
art. 4 ust. 1		—
	art. 2 ust. 1	art. 4 ust. 1
	art. 2 ust. 2	art. 4 ust. 2
art. 4 ust. 2		art. 4 ust. 3
—		art. 5
—		art. 6
art. 5		art. 7
załącznik		załącznik I
dodatek 1		dodatek 1
dodatek 2		dodatek 2
—		załącznik II
—		załącznik III

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 2 września 2009 r.

w sprawie sprostowania dyrektywy 2002/48/WE zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia iprowalikarbu, prosulfuronu i sulfosulfuronu jako substancji czynnych

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 6612)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/685/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

W załączniku do decyzji 2002/48/WE wprowadza się następujące zmiany:

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1 akapit drugi, tiret drugie,

1) w kolumnie szóstej pozycji dotyczącej iprowalikarbu słowa „30 czerwca 2011 r.” zastępuje się słowami „30 czerwca 2012 r.”;

2) W kolumnie szóstej pozycji dotyczącej prosulfuronu słowa „30 czerwca 2011 r.” zastępuje się słowami „30 czerwca 2012 r.”;

3) W kolumnie szóstej pozycji dotyczącej sulfosulfuronu słowa „30 czerwca 2011 r.” zastępuje się słowami „30 czerwca 2012 r.”.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

(1) Dyrektywa Komisji 2002/48/WE⁽²⁾ zawiera błędy dotyczące okresu włączenia substancji czynnych: iprowalikarbu, prosulfuronu i sulfosulfuronu. Konieczne jest sprostowanie tych błędów.

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 września 2009 r.

(2) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 6.6.2002, s. 19.

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Opłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL